

RECENZJA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO DR MED. ELWIRY SZYCHOT W ZWIĄZKU Z POSTĘPOWANIEM HABILITACYJNYM

Kariera dr med. Elwiry Szychot ze względu na wieloletni i wciąż trwający epizod pracy zagranicą w jednym z czołowych europejskich ośrodków onkologii dziecięcej odbiega ścieżkę życiową od klasycznych dróg większości polskich naukowców i lekarzy.

Jej ścieżka naukowa cechuje się od wielu lat bardzo konsekwentnym skupieniem się na jednym głównym temacie naukowym, mianowicie problemowi leczenia nowotworów ośrodkowego układu nerwowego u dzieci.

Kariera zawodowa i naukowa

Dr med. Elwira Szychot ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Pomorskiej Akademii Medycznej w roku 2001. Pracę naukową rozpoczęła bardzo wcześnie, bowiem już od drugiego roku studiów brała czynny udział w działalności studenckich kół naukowych: biologii molekularnej oraz genetyki. Już wówczas napisała swoją pierwszą pracę naukową i to jako pierwszy autor, a w roku 1999 roku nagrodzono ją wakacyjnym stypendium szkoleniowym w ICRF Cancer Medicine Research Unit w St James University Hospital w Leeds w Wielkiej Brytanii, co jak się wydaje przyczyniło się do jej późniejszych zainteresowań onkologią. W 2000 roku Polska Sieć Biologii Komórkowej i Molekularnej UNESCO/PAN przyznała jej kolejne 2-miesięczne zagraniczne stypendium naukowe w Kimmel Cancer Institute w Filadelfii w USA. Odbiła także wakacyjne praktyki kliniczne w zagranicznych szpitalach naukowych (Wielka Brytania, Egipt). Po odbyciu stażu podyplomowego w 2002 roku podjęła studia doktoranckie w Zakładzie Biochemii Klinicznej i Molekularnej PAM. Równocześnie realizowała szkolenie specjalizacyjne z pediatrii w I Klinice Chorób Dzieci SPSK-1 PAM, co zaskutkowało jej zainteresowaniem nefrologią dziecięcą.

W roku 2005 uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego PAM uzyskała stopień doktora nauk

KATEDRA I KLINIKA CHIRURGII I UROLOGII DZIECI I MŁODZIEŻY
Nowe Ogrody 1-6, 80-803 Gdańsk
tel. 58 764 01 90 - sekretariat/kierownik, tel./fax 58 764 03 61
e-mail: pedsurg@gumed.edu.pl
Kierownik: prof. dr hab. n. med. **Piotr Czauderna**

medycznych w zakresie medycyny na podstawie rozprawy p.t. „Znaczenie prognostyczne mutacji R229Q genu podocyny (NPHS2) u dzieci z idiopatycznym zespołem nerczycowym”. Następnie wyjechała do Wielkiej Brytanii, gdzie w 2007 roku rozpoczęła specjalizację z pediatrii w Oxford School of Paediatrics, które to szkolenie ukończyła w roku 2013. Następnie uzyskała miejsce podspecjalizacyjne w dziedzinie onkologii dziecięcej w Wielkiej Brytanii, co samo w sobie było dużym osiągnięciem. Jej dalsze szkolenie miało miejsce w 2 londyńskich szpitalach: Great Ormond Street Hospital for Children oraz University College London Hospital i trwało aż do roku 2018. Równocześnie otrzymała nagrodę “NIHR Clinical Lecturer award” z National Institute for Health Research (NIHR), która pozwoliła jej połączyć szkolenie specjalizacyjne z onkologii dziecięcej z pracą naukową. Jej praca naukowa była ściśle związana z Institute of Cancer Research w Londynie.

Oprócz tego habilitantka w 2017 ukończyła z wyróżnieniem studia podyplomowe na University of London, gdzie uzyskała tytuł Master of Science (MSc) z onkologii dziecięcej w oparciu o pracę zatytułowaną „Exploring the relevance of primary tumour I¹²³mIBG response to induction chemotherapy with Rapid COJEC in children with high-risk neuroblastoma”.

W roku 2018 otrzymała kolejną nagrodę NIHR Fellowship z National Institute for Health Research wraz z grantem wartości 65,000 funtów brytyjskich przeznaczonym na 18-miesięczną pracę nad projektem zatytułowanym „Establishing a framework for monitoring clinical and radiological parameters in children, teenagers and young adults treated with brain irradiation” w University College London Hospital oraz Institute of Cancer Research. Kontynuując swoje zainteresowanie naukowe guzami OUN u dzieci podjęła problem innowacyjnych technik aplikacji chemioterapii z pominięciem bariery krew-mózg oraz rozpoczęła badania kliniczne nad nowatorskimi technikami podaży chemioterapii do środowiska guza w ramach projektu „Convection-enhanced delivery of carboplatin and valproate in children with newly diagnosed diffuse intrinsic pontine glioma (DIPG)” w Harley Street Children’s Hospital w Londynie. W ten sposób neuro-onkologia pediatryczna stała się głównym obszarem jej zainteresowań naukowych. Znalazło to swój wyraz we wprowadzeniu przez nią protokołu leczenia wyściółczaka u dzieci poniżej 18 miesiąca życia, wysokimi dawkami metotreksatu w St George’s University Hospital w Londynie. Ponadto od 2019 r. dr Szychot jest zatrudniona na stanowisku konsultanta w dziedzinie onkologii dziecięcej w Royal Marsden Hospital w Londynie będącym największym szpitalem onkologicznym w Europie.

Niezależnie od tego dr Elwira Szychot prowadziła i nadal prowadzi zajęcia dydaktyczne ze studentami oraz lekarzami przygotowującymi się do egzaminów specjalizacyjnych, zarówno w Wielkiej Brytanii, jak i w Polsce. Jej zainteresowaniom dydaktyką sprzyjało ukończenie licznych kursy oraz szkoleń z tego zakresu w Wielkiej Brytanii na przestrzeni lat 2012-2017. Prowadziła zajęcia przeddyplomowe (dla studentów wydziałów lekarskiego i pielęgniarstwa), jak i zajęcia podyplomowe. Ponadto brała udział w rozwinięciu programu symulacji klinicznej dla lekarzy rozpoczynających specjalizację z pediatrii w jednym z brytyjskich szpitali. Przygotowywała także pytania egzaminacyjne dla kandydatów ubiegających się o brytyjską specjalizację z pediatrii, a także organizowała kursy przygotowujące do egzaminów specjalizacyjnych z pediatrii w Oksfordzie. Była także odpowiedzialna za tworzenie programów edukacyjnych.

Na początku października 2020 roku została zatrudniona w Klinice Onkologii Dziecięcej PUM, pod kierownictwem profesora Jarosława Peregud-Pogorzelskiego, które to zatrudnienie kontynuuje do chwili obecnej. Jest ona także kierownikiem specjalizacji 2 lekarzy chcących się specjalizować w dziedzinie onkologii dziecięcej.

W przebiegu swojej kariery zawodowej pełniła również liczne obowiązki kierowniczo-zarządcze oraz odbyła liczne brytyjskie szkolenia w zakresie przywództwa i zarządzania organizacją (leadership and management). Zajmowała się też oceną ryzyka klinicznego, analizą zdarzeń niepożądanych oraz powikłań klinicznych na oddziale onkologii, hematologii oraz transplantologii wraz z opracowywaniem planów działań mającym na celu zapobieganiu podobnym incydentom w przyszłości.

Jest członkiem licznych zagranicznych towarzystw naukowych: Jestem członkiem licznych towarzystw naukowych, w tym: British Neurooncology Society, Society of NeuroOncology (US), European Society of Paediatric Oncology Brain Tumour Group (SIOPE) czy też International Society of Paediatric Oncology (SIOP).

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą wniosku o przyznanie stopnia doktora habilitowanego

Osiągnięcie naukowe habilitantki stanowi cykl 5 publikacji powiązanych tematycznie artykułów naukowych zatytułowany „Poszukiwanie optymalnego postępowania w guzach ośrodkowego układu nerwowego (OUN) u dzieci”. Cztery z nich stanowią prace oryginalne, a jedna jest pracą poglądową. Zwraca uwagę fakt, iż we wszystkich tych publikacjach dr Elwira Szychot jest głównym autorem. Łączna ich wartość współczynnika oddziaływania (Impact Factor) wynosi 10,752; zaś liczba punktów MNiSW – 275. Prace te powstały głównie w latach 2020-2021, z wyjątkiem jednej z roku 2017. Cykl ten jest spójny z zainteresowaniami naukowymi habilitantki, tzn. dotyczy neuro-onkologii, a w szczególności rozlanych glejaków (diffuse glioma). Duża waga wzmiankowanych prac wynika z faktu, iż rozlane glejaki są najgorzej rokującymi nowotworami OUN u dzieci, których wyniki leczenia są wciąż bardzo odległe od satysfakcjonujących, a tradycyjne podejście terapeutyczne stosowane w onkologii dziecięcej nie jest skuteczne.

Najstarsza z wyżej wymienionych prac (Szychot E, Seunarine K, Mankad K, Thust S, Clark C, Gaze M, Michalski A. Impact of induction chemotherapy, hyperfractionated accelerated radiotherapy (HART) and high-dose thiotepa on brain volume loss and functional status of children with primitive neuroectodermal tumour (PNET). *Pediatr Blood Cancer*. 2017 Nov;64(11). doi: 10.1002/pbc.26619. IF: 2,646; MNiSW: 25 pkt.) pochodzi z roku 2017. Dotyczy ona wpływu chemioterapii indukcyjnej (opartej na wysokich dawkach thiotepa) wraz z akcelerowaną hiperfrakcjonowaną chemioterapią (wzorowanych na, tzw. Milan Protocol) na utratę objętości mózgu oraz stan funkcjonalny dzieci z prymitywnymi guzami neuroektodermalnymi (PNET) zlokalizowanymi w zakresie OUN. Badania oparto na analizie 14 dzieci, z których większość wykazywała po leczeniu istotne zaburzenia czynności mózgu, co okazało się nie być skorelowane z utratą objętości mózgu. Na tej podstawie wysnuto wniosek, iż pomiar objętości mózgu nie jest dobrą metodą przewidywania neurotoksyczności stosowanego leczenia, co ma istotne znaczenie praktyczne. Za obserwowane deficyty odpowiadają głównie zmiany w zakresie istoty białej objawiające się klinicznie obrazem zbliżonym do zapalenia mózgu (encephalitis). Doniesienie to ze względu na stosunkowo mały materiał kliniczny miało oczywiście charakter wstępny, jednak sugerowało ono ciężki charakter neurotoksyczności związanej z napromienianiem OUN i brak jego ewidentnej korelacji z objętością mózgu mierzoną przy pomocy pomiaru objętości ciała modelowego techniką

MRI. Prace nad ww. projektem rozpoczęły się jeszcze w roku 2013. Warto podkreślić, iż praca ta wykazała, że wspomniany protokół leczenia jest związany z ciężkimi powikłaniami neurotoksycznymi i między innymi pod jej wpływem zrezygnowano ze stosowania w Wielkiej Brytanii tego toksycznego leczenia. Praca ta była wcześniej zaprezentowana na 47 Kongresie SIOP w Cape Town w roku 2015.

Zbliżonego tematu dotyczyła kolejna praca habilitantki, która była efektem jej współpracy z Developmental Imaging and Biophysics Section w Institute of Child Health: Estimating brain volume loss after radiation therapy in children treated for posterior fossa tumors (Corpus callosum and whole brain volume changes following radiotherapy in children). *Adv Clin Exp Med.* 2020;29(3): 331-337. IF: 1,514; MNiSW: 40 pkt. Ten projekt badawczy oceniał wpływ różnych protokołów terapeutycznych radioterapii na objętość mózgu u dzieci z guzami tylnego dołu czaszkowego. Jej celem było także ustalenie korelacji pomiędzy objętością ciała modelowatgo oraz objętością mózgu u dzieci po radioterapii. Okazało się, iż korelacja taka nie występuje, a zmiany objętości ciała modelowatgo oraz mózgu u dzieci oceniane przy pomocy MRI po radioterapii mogą się istotnie różnić. Bardzo ważną obserwacją jest stwierdzenie istotnego spadku objętości ciała modelowatgo lub mózgu zaobserwowano aż u 1/3 dzieci z guzami tylnego dołu czaszki po radioterapii, i to niezależnie od tego czy była ona nisko- czy wysokodawkowa.

Najwyżej punktowana z ww. prac została opublikowana w czasopiśmie *International Journal of Clinical Oncology*: Szychot E, Walker D, Collins, Hyare H, Shankar A, Bienemann A, Hollingworth M, Gill S. Clinical experience of convection-enhanced delivery (CED) of carboplatin and sodium valproate into the pons for the treatment of diffuse intrinsic pontine glioma (DIPG) in children and young adults after radiotherapy. *Int J Clin Oncol.* 2021 Apr;26(4):647-658. IF: 2,879; MNiSW: 70 pkt. Dotyczy ona nowatorskiej metody leczenia rozlanych glejaków pnia mózgu, które należą do najgorzej rokujących i najtrudniejszych w leczeniu nowotworów mózgu u dzieci. Rozlane glejaki pnia mózgu (diffuse intrinsic pontine glioma - DIPG) są z reguły nieoperacyjne. Dotychczas stosowane metody leczenia, radio- i chemioterapia, są nieskuteczne. Mniej niż 10% pacjentów przeżywa dwa lata od postawienia rozpoznania, zaś wskaźniki wyleczalności DIPG nie zmieniły się, mimo ogólnych postępów w onkologii dziecięcej. Do powstania pracy przyczyniła się współpraca habilitantki z profesorem

Steve Gillem, neurochirurgiem z Uniwersytetu w Bristolu. Nowa metoda leczenia DIPG, tzw. „Convection-enhanced delivery of carboplatin and sodium valproate”, została zastosowana w Harley Street Children’s Hospital w Londynie w oparciu o specjalny system podaży leków (Drug Delivery System) składający się z 4 mikrocewników, które są umieszczane przez neurochirurga za pomocą metody stereotaktycznej bezpośrednio w pniu mózgu w okolicy guza. Metoda ta pozwala na podanie chemioterapii bezpośrednio do pnia mózgu u przytomnego pacjenta. Co ciekawe, dr Szychot jest jednym z nielicznych onkologów dziecięcych na świecie, którzy mają doświadczenie w stosowaniu tej metody leczenia u dzieci z rozlanym glejakiem pnia mózgu. Wyniki powyższych doświadczeń klinicznych były także prezentowane na międzynarodowych konferencjach International Society of Pediatric Neuro-Oncology (ISPNO 2020) w grudniu 2020 w Tokio oraz SIOPE Brain Tumour HGG/DIPG Working Group w Utrechcie w lutym 2021. Dzięki zainicjowanej współpracy z prof. Darrenem Hargrave z Great Ormond Street Hospital for Children w Londynie planowane jest rozpoczęcie badania klinicznego z zastosowaniem tej nowatorskiej metody leczenia u dzieci z rozlanym glejakiem pnia mózgu w Wlk. Brytanii. Wyniki ww. pracy badawczej mającej na celu nowego badania klinicznego “Applying the SIOPE DIPG survival prediction model for power calculation - New trial of convection enhanced drug delivery (CED) in DIPG” były także zaprezentowane na Pediatric Neuro-Oncology Basic and Translational Research Conference w San Francisco oraz w trakcie SIOP-Europe High-Grade Glioma Working Group Meeting w Budapeszcie w 2019. Dzięki nowemu podejściu terapeutycznemu udało się osiągnąć lokalną kontrolę guza u 10 z 13 pacjentów, u których ją zastosowano, co doprowadziło do wydłużenia mediany czasów przeżycia chorych z DIPG, tak całkowitego, jak i wolnego od progresji nowotworu. U trzech pacjentów w ogóle nie zaobserwowano progresji choroby. Na tej podstawie zakwalifikowano nowo opracowaną metodę leczenia do poddania jej dokładniejszej ocenie w ramach większego badania klinicznego.

Kolejna praca oryginalna także dotyczyła glejaków: Szychot E, Youssef A, Ganeshan B, Endozo R, Hyare H, Gains J, Mankad K, Shankar A. Predicting Outcome In Childhood Diffuse Midline Gliomas Using Magnetic Resonance Imaging Based Texture Analysis. J Neuroradiol. 2020 Mar 14. pii: S0150-9861(20)30131-0. doi: 10.1016/j.neurad.2020.02.005. [Epub ahead of print]. IF: 2,423; MNiSW: 100 pkt. Zrealizowano ją we współpracy z Institute of Nuclear Medicine w University College London. Na podstawie analizy 32 pacjentów

stwierdzono, że bardziej homogenna tekstura glejaków w obrazie MRI (MRTA) w oparciu o zastosowanie specjalnie opracowanego oprogramowania jest związana ze statystycznie gorszym rokowaniem.

Z kolei praca pogładowa będąca częścią osiągnięcia habilitacyjnego (Szychot E, Goodden J, Whitfield G, Curry S. Children's Cancer and Leukaemia Group (CCLG): review and guidelines for the management of meningioma in children, teenagers and young adults. *Br J Neurosurg.* 2020; 34(2): 142-153. IF: 1,290; MNiSW: 40 pkt.) dotyczy przeglądu literatury oraz aktualnych wytycznych leczenia oponiaków u dzieci, młodzieży i młodych dorosłych. Warto zauważyć, mimo iż nie włączono tego do osiągnięcia habilitacyjnego, iż doświadczenie habilitantki w zakresie oponiaków zaskutkowało też jej współautorstwem rozdziału międzynarodowego podręcznika dotyczącego postępowania w guzach splotu naczyniówkowego oraz oponiaków - Wong KK, **Szychot E**, Cotter JA, Krieger M. Choroid plexus tumours and meningiomas. *Brain and Spinal Tumours of Childhood. Second Edition.* (Eds) Walker DA, Perilongo G, Taylor RE, Pollack IF. New York 2021. p. 326-352.

Pozostała działalność naukowa habilitantki

Osiągnięcia naukowe dr med. Elwiry Szychot wiążą się przede wszystkim z jej zaangażowaniem w neuro-onkologię dziecięcą.

Jak już pisałem, swoją karierę naukową rozpoczęła ona bardzo wcześnie, bo już podczas studiów w Kole Naukowym, co z pewnością pozwoliło jej bardzo szybko nauczyć się odpowiedniego warsztatu naukowego.

Jej dotychczasowy dorobek, z pominięciem osiągnięcia habilitacyjnego, obejmuje 32 artykuły opublikowane w recenzowanych czasopismach krajowych lub zagranicznych (26 w czasopismach polskich, pozostałe 6 w zagranicznych). W ośmiu artykułach jest ona pierwszym autorem. Ponadto jest również autorem/współautorem 44 doniesień zjazdowych (w tym 9 przedstawionych na krajowych konferencjach oraz 35 na konferencjach zagranicznych). Większość z nich opublikowano w recenzowanych czasopismach krajowych i zagranicznych lub suplementach. Do chwili obecnej według punktacji ministerialnej (w oparciu o dane z Biblioteki Głównej PUM) ich całkowita wartość wynosi 502 punkty ministerialne. W zakresie

artykułów z IF – ich sumaryczny współczynnik oddziaływania wynosi: 19,389.

W zakresie całego dorobku naukowego dr med. Elwiry Szychot liczba cytowań według bazy *Web of Science* wynosi 76, zaś H – indeks = 3, co dokumentuje wydruk z analizy bibliometrycznej dokonany przez PUM w Szczecinie.

Jej początkowe zainteresowania badawcze oscylowały pomiędzy tematyką nefrologiczną a onko-hematologiczną ze względu na temat pracy doktorskiej habilitantki, a także specyfikę oddziału, w którym rozpoczęła ona swoją karierę naukową. Jednakże przez ostatnie lata jej działalność naukowa była ściśle związana z onkologią pediatryczną, w tym w szczególności z neuro-onkologią, co czytelnie dokumentuje jej osiągnięcie habilitacyjne.

W 2015 roku zrealizowała ona projekt badawczy w University College London Hospital, którego celem było przewidywanie odpowiedzi na leczenie u dzieci z guzami zarodkowymi mózgu okolicy szyszynki przy użyciu badania PET/MRI (18F-choline PET/MRI as predictive value of response to treatment in children with intracranial germ cell tumours of the pineal region). Wyniki wstępne tej pracy zaprezentowano na 4th International CNS Germ Cell Tumour Symposium w Tokio. Z kolei w roku 2017 zrealizowała projekt badający znaczenie odpowiedzi na leczenie chemioterapią indukcyjną „Rapid COJEC” pierwotnego guza u dzieci z neuroblastoma wysokiego ryzyka przy użyciu scyntygrafii mIBG (Exploring the relevance of primary tumour response to induction chemotherapy with Rapid COJEC in children with high-risk neuroblastoma). Pracę tę zaprezentowano na 49 Kongresie Międzynarodowego Towarzystwa Onkologii Dziecięcej (SIOP) w Waszyngtonie i jest ona przygotowywana obecnie do publikacji. Ponadto praca ta stała się podstawą do uzyskania z wyróżnieniem stopnia Master of Science na podstawie uchwały Rady University College of London.

Inne bardziej wartościowe publikacje dr Elwiry Szychot dotyczyły także onkologii dziecięcej, w tym rozlanych glejaków, jak w przypadku poniższej pracy, która mogła być z powodzeniem dołączona do jej dorobku habilitacyjnego: Pickles JC, Mankad K, Aizpurua M, Paine SM, Bridges LR, Carceller F, Szychot E, et al. A case series of Diffuse Glioneuronal Tumours with Oligodendroglioma-like features and Nuclear Clusters (DGONC). *Neuropathol Appl Neurobiol.* 2021 Apr;47(3):464-467. IF: 7,500; MNiSW: 140 pkt.

Ponadto habilitantka zajmowała się tematem raków tarczycy, ziarnicą złośliwą oraz guzem Wilmsa:

- 1) de Jong MC, Gaze MN, Szychot E, et al. Treating papillary and follicular thyroid cancer in children and young people: Single UK-center experience between 2003 and 2018. *J Pediatr Surg.* 2021 Mar;56(3):534-539. IF: 1,919; MNiSW: 100 pkt.
- 2) Szychot E, Shankar A, et al. Variant histology nodular lymphocyte predominant Hodgkin lymphoma- a route to transformation?" *Br J Haematol.* 2018;181(3): 403-406. IF: 5,206; MNiSW: 40 pkt.
- 3) Fosbury E, Szychot E, Slater O, Mathias M, Sibson K. An 11-year experience of acquired von Willebrand syndrome in children diagnosed with Wilms tumour in a tertiary referral centre. *Pediatr Blood Cancer.* 2017;64(3). IF: 2,646; MNiSW: 25 pkt.

Obecnie dr Elwira Szychot we współpracy z University College London Hospital oraz Institute of Cancer Research realizuje projekt mający na celu optymalizację monitorowania parametrów klinicznych oraz radiologicznych u dzieci, młodzieży oraz młodych dorosłych leczonych radioterapią z powodu guzów mózgu.

Jak z tego widać, działalność naukowa habilitantki jest wyraźnie ukierunkowana na budowanie pomostów pomiędzy naukami klinicznymi a badaniami podstawowymi z nakierowaniem na ich wykorzystanie w praktyce klinicznej.

Dr Elwira Szychot ma też doświadczenie w samodzielnej pracy naukowej, w tym w pozyskiwaniu i prowadzeniu grantów badawczych. W latach 2002 do 2005 roku była głównym wykonawcą projektu badawczego, który stał się podstawą jej pracy doktorskiej, której celem było zbadanie znaczenia prognostycznego mutacji R229Q genu podocyny (*NPHS2*) u dzieci z idiopatycznym zespołem nerczycowym. Habilitantka uczestniczyła również w innym projekcie finansowanym przez KBN w Zakładzie Biochemii Klinicznej i Diagnostyki Laboratoryjnej PAM (projekt „Poszukiwanie molekularnych mechanizmów zróżnicowanej odpowiedzi na leczenie glikokortykosteroidmi dzieci z zespołem nerczycowym” – z 1999 r. - nr 4P05E 030 16). W trakcie swojej pracy w Wielkiej Brytanii pozyskała własny grant badawczy (NIHR Fellowship z National Institute for Health Research) o budżecie wartości 65.000 funtów

brytyjskich przeznaczony na projekt zatytułowany „Establishing a framework for monitoring clinical and radiological parameters in children, teenagers and young adults treated with brain irradiation”.

Podsumowanie

Zgodnie z artykułem 219 ust. 2 i 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. Ustaw 2020.0.574) stwierdzam, że dr med. Elwira Szychot spełnia wymagane ustawowo kryteria przyznania stopnia naukowego doktora habilitowanego medycyny, ponieważ jej osiągnięcie naukowe postaci cyklu powiązanych tematycznie publikacji naukowych stanowi znaczny wkład w rozwój onkologii dziecięcej, a aktywność naukowa habilitantki ma istotny charakter i była realizowana w co najmniej 2 instytucjach naukowych w Polsce i Wielkiej Brytanii.

Jestem też głęboko przekonany, iż po dr med. Elwirze Szychot można się spodziewać dalszego rozwoju naukowego, jak i klinicznego. Z obiektywizmu recenzenta muszę zauważyć stosunkowo niski wskaźnik cytowań oraz indeks H jej prac. Jak sądzę jednak, w dużej mierze wynika to z opublikowania najistotniejszej i najbardziej wartościowej części jej prac w ostatnim okresie (lata 2020-2021), wskutek czego publikacje te nie mogły się jeszcze utrwalić w obiegu naukowym.

Podsumowując uważam, iż zarówno całość dorobku naukowego, jak i zgłoszone osiągnięcie naukowe dr med. Elwiry Szychot pod nazwą „Poszukiwanie optymalnego postępowania w guzach ośrodkowego układu nerwowego (OUN) u dzieci” uprawniają ją w pełni do starania się o stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych, jak i odpowiadają ustawowym wymogom w tym zakresie.

KIEROWNIK
Katedry i Kliniki Chirurgii i Urologii
Dzieci i Młodzieży

Prof. dr hab. n. med. Piotr Czauderna

Prof. dr hab. med. Piotr Czauderna,

Kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii i Urologii Dzieci i Młodzieży

Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego